

Oktay Yalçın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.3.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Oktay Yalçın (1989-)

1989 Karabük doğumlu.1994 'te Edirne'ye taşınmış olup ilköğretim ve ortaöğretimini Edirne'de tamamlamıştır.Şu an Trakya Üniversitesi Mimarlık bölümü öğrencisidir.

...Ve Şimdi Gidiyorum

her zamanki gibi zaman çözüyor bütün denklemleri,
hayat ne garip,
ömrümüzün yettiği kadar birlikteyiz aşkım demiştin bana,
oysa bir mevsimlikmiş birlikteliğimiz,
tıpkı sonbaharda dökülen yapraklar gibi savrulduk ayrı taraflara,
ben senin peşinden sürüklenmek istesem de,
sen çoktan başka rüzgarlara kapılmış gitmişsin zaten,
ben farkında olmadan,
boşuna beklemişim seni bunca zaman!
ne hissetmeliyim sana karşı?
ne düşünmeliyim hakkında?
nefret mi beslemeliyim içimde,
sevgini derinlere gömüp unutmamalı mıyım seni günden güne,
hayatımda hiç olmamışsın gibi mi davranmalıyım,
yoksa güzel bir anı olarak kalmana izin mi vermeliyim?
şimdi iki sevda var sende...
biri kalbinde,
biri de kalbinin içinde,kimsenin inemeyeceği kadar derinlerde,
ikisi de vazgeçilmez sende!
kalbinin ikiye bölünmesinden kurtarıyorum seni bu gece,
güzel bir şarkıdaki küçük bir nakaratı eklemek istiyorum dizelerime,
"Bırakıpta gitmem sanıyordun seni
Acımasız gerçekler zorladı buna beni
İlk kez yenildim ilk defa mağlup oldum
Yıkıldım yoruldum varlığınla tükendim "
sanırım özetliyor her şeyi,
şafak söküyor bak yine,
uykuyu unutan gözlerim yine derinlerde,
şimdi kapat gözlerini ve beni düşün yine,
sen hep en güzel halimle hatırla beni.
simdi gidiyorum ya
unut gitsin
sen hep sana gelişimle hatırla beni.
korkutmasın seni kanamakta olan ellerim.
kırmızıyı çok severim bilirsin.
sen kırmızı bir gül gibi hatırla beni.
ağlama,
gözyaşlarını silemem bu defa,
ama sen,
ellerim hep yanağında hatırla beni!

Oktay Yalçın

Alıştım Sensizliğe

senin için geldim,
uzak yollardan,
sen bilmesen de,
engelleri aştıım senin için,
sana değer biliyorum,
en azından böyle umut ediyorum,
bir kenara bıraktım can kırıklarımı,
uykusuz gecelerimi,
karanlık günlerimi,
sensizliği bir kenara bırakıp sana sığındım yine,
yeni hayaller kurdum ikimize,
ama sen hayallerimden de gittin yine!
sanırım alıştım benden gitmelerine,
kalışını hayal etmek bile zor oluyor bende,
en iyisi mi böyle kal ömrümde,
tekrar dönmeyi düşünme bile,
yokluğuna bu kadar alıştırmışken kendimi,
varlığın rüyadan öteye gitmez bende,
zaten dönüş biletlerini de attım Meriç'e!
görüyorsun ya,
her şeyi bir kenara bırakıp sana gelmek varken içimde,
olmadı,
ben yine sensizlik durağında indim bu gece.
saat 3'e yaklaşırken,
bir kez daha öldürdüm seni içimde.
kıyamadığım sen'in katili oldum yine.
aklımı firar eyledim.
günlerdir haber yok.
kalbimi mahkum ettim.
boynu bükük çaresi yok....
sensizliğe and içtim...
artık sen gelsen de faydası yok!

Oktay Yalçın

Ayrılığın Hüznü

bu saatlerde her şey bir silah gözlerimde.
duvara vurarak kırabilirim kafamı.
ya da cama kafa atarak.
parmaklarımı saplayabilirim gözlerime.
dişlerimi sökebilirim.
kopana kadar tırnaklayabilirim şahdamarımı.
ya da çıkıp balkona itebilirim asagiya kendimi.
birinin beni vurması için sebepte olabilirim istesem.
istesem seni katilim de yapabilirim.
nasıl diye sorma.
yüreğimde bu ayrılığın hüznü!

Oktay Yalçın

başka bir Aşk'sın sen

bir dileksin sen,
geceleri sessiz gökyüzünü izlerken,
kayan bir yıldızda tuttuğum,
gerçekleşmesine inanmadığım,
ama yine de her kayan yıldızda dilediğim,
aşk'sın sen,
kanayan yaralarım vardı,
akan gözyaşlarım senden önce,
evet bir oktay vardı belki göz önünde,
ama hayatı karmakarışık bir halde,
uçurumun kenarında ölümü beklerken,
uzanıverdi bana ellerin,
hayata tutunan diğer yarım şimdi bedenim,
konuşmanın,
yürümenin,
gülmenin,
ağlamanın,
nefes almanın ayrı bir anlamı var şimdi,
sen geldin ya,
hayatım daha bir anlamlı şimdi,
her dakika,
her saniye haykırmak istiyorum sana sevgimi,
dilime dökemediğim için kusura bakma kelimeleri,
kelimeler kıfayetsiz senin yanında...
duygularım kalbine hapis,
aklımsa çoktan firarda,
ama sen varsın ya şimdi yanımda,
umrumda değil benim dünya,
seni seviyorum,
sesini duymak istiyorum uyumadan önce,
aynı düşlere dalmak seninle,
yanında olup sınıksız sarmak,
ellerine tutunup,
hayalden hayale atlamak istiyorum,
düşmeyeceğim hayallerde sallanmak gece boyunca,
ve kulağına,
seni seviyorum diye fısıldamak istiyorum sevgilim,
senle geçen günlerin tarifi yok bende,
yaşamaksa seni sevmek,
ölüm yok bana artık bu yerde!

Oktay Yalçın

Başkasını Sevmek

Son sözün çok koymamıştı aslında bana,
'Başkasını Seviyorum' dediğinde kalmıştım belkide öylece,
Ama alışkındım ben,
'Şu bardağı uzatır mısın? ' dercesine ağır cümlelerine...

Oktay Yalçın

Ben Oktayyalcn

Altından kalkamayacağımı sandığım herşeyin üstesinden geldim bugüne kadar,
başımı dik tutacak davranışların peşinden koştum hep,
yeri geldi artisliğin kralını yaptım yeri geldi sustum kendime ders aldım!
kimseye tepeden bakmadım,
bazıları tepeden baktığımı sandılar ama farkında değillerdi
aşağıda aşağılık olan kendileriydi!

Oktay Yalçın

Bırak Gözyaşlarını Usulca

ben öldüm sevgili,
başın sağ olsun!
yok artık uzaklarda biri,
için rahat olsun.
bir daha sitemlerimi duymayacaksın,
haykırışlarım çınlatmayacak kulaklarını,
ve sen beni bir daha karşında bulamayacaksın.
gözlerimi de götürüyorum giderken,
bu sen dolu bakışlarımı da,
ellerim de tabutun içinde şimdi,
seni seven yüreğimde.
benden tek bir iz bırakmıyorum sana,
bu zamana kadar çok yaktım istemeden canını,
belkide bu son akıtışım gözyaşını!
duyuyor musun şimdi okunan selaları?
bu çocuk sevdanın oğlu,
acının kardeşi,
gözyaşlarının eşi,
piç olmuş bir aşkın son şahidi.
gelecek misin cenazeme sahi?
uzatacak mısın hiç tutamadığım ellerini?
dokunmaya korktuğun benim,
tabutum dokunabilecek misin şimdi?
söylesene,
bakabilecek misin uzun uzun musalla taşıma,
bana hiç bakmadığın gibi...
haykıracak mısın şimdi içindekileri?
gözyaşlarını akıtabilecek misin toprağıma?
unut herşeyi,
nasılsa ben yokum şimdi,
bir oktay vardı deme sakın ardımdan,
ben hayatında olmayı beceremedim inan.
şimdi söylesen de ne tesiri var sözlerin,
duyan bir kulak olmadıktan sonra,
bakan bir göz olmadıktan sonra,
sen haykırsan da içindekileri,
artık kimin umrunda!
düşün şimdi uzun uzun bensizliği,
bu bir terkediş değil,
ya da bir vazgeçiş,
bu yalan olmuş bir aşkın,
üzerinden son geçiş.
bunalırsan eğer,
uzanmak istersen bana,
ben yine burdayım unutma,
gel musalla taşımın başına,
biraz su dök toprağıma,
sonra gözyaşlarını bırak usulca...

Oktay Yalçın

Bu Defa Fena Koyacak Sana Bensizlik

bu sefer farklı olacak yokluğum sende,
ben değil,
her gece düşüncelerin çürütecek bedenini,
uykular göç edecek,
hayaller yerleşecek karanlıklarına,
yaşlar eşlik edecek gözünün kuytularına,
pişmanlık dayancak kapına,
kaçacaksın,
ama o seni derinlerinde yakalayacak,
her gece yeniden öleceksin,
ama her gün yaşamaya devam edeceksin,
tıpkı oyunlarda ki gibi,
öleceksin,
ama devam edeceksin hayata...
her gün bir parçanı bırakacaksın gecenin kollarına,
sen değil yalnızlık koyacak bu oyunun kurallarını bu defa,
ve acımasız olacak,
benim gibi düşünmeyecek seni,
ve gözyaşlarını silmeyecek hiç...
her yerde karşına çıkacak hayaletim,
okuduğun kitaplarda,
dinlediğin şarkılarda,
ve sen,
hayallere dolanacaksın yine,
fakat o hayaller kabus olacak bu defa sende,
hıçkırıkların bozacak büyünü,
ismimi haykıracaksın ama
boşlukta kulaklarında yankılanacak yalvarışların,
kendi içinde,
tek başına boğulacaksın,
hiç kimse tutup çekemeyecek seni,
uzatamayacaksın artık bana ellerini,
bu defa çok koyacak sana bensizlik,
akreple yelkovan yığılacak olduğu yere,
kendine parmaklardan yüzler yaratacaksın,
saçlarını parmaklarının arasında süründüreceksin,
kalabalık arasında daralacaksın,
sen artık hayat boyu yalnızları oynayacaksın...
yaşananları eksilttim hayatımdan,
senden kalan bulantılarımı kustum,
anıları paketleyip sana yolladım.
Bu defa fena koyacak sana bensizlik,
Çünkü ben değil,
Zaman alacak intikamımı!

Oktay Yalçın

Dudaklarım Kilitli

söylenecek o kadar çok şey vardı ki...
gözlerine bakıp anlatmak istediğim..
olmadı sevgilim söyleyemedim!
mesela sana seni ne kadar sevdiğimi söyleyebilmek isterdim,
ellerini tuttuğumda yaşadığım heyecanı anlatabilmek isterdim,
gözlerine baktığımda daldığım rüyaları,
ellerim yanaklarını okşarken kavuştuğum huzuru bil isterdim...
ama söyleyemedim ki!
şimdi...
dudaklarım sensizliğin verdiği acıyla mühürlendi,
kalbim seni haykırırken,
beynim sensizliğe kilitlendi sanki...
seni sevdiğim gönül şehrinin tüm ışıkları,
bir bir söndü üzerime..
hayallerim,
hayallerim bir toz bulutu misali dağıldı dört bir yana..
düşüncelerimse tek tek yıkıldı üzerime...
ellerim elini tutamamanın kederiyle kesildi benden..
gözlerim seni görememenin verdiği gözyaşlarıyla boğuldu kendi içinde...
aklımsa sana hasret,bana düşman oldu sen benden gidince!
şimdi sensizlik şarkısını söylüyor tüm rüzgarlar...
şimdi sensizliği vuruyor kıyıya dalgalar...
ve şimdi senin için kopuyor fırtınalar...
sensizliğin şehrinde bu gece senin için çalıyor tüm şarkılar...
ve tüm şarkılarda aynı tema aynı söz...
dudaklarım kilitli HOŞÇAKAL BUGÜN!

Oktay Yalçın

Fırtına

olmadı sevgilim...
fırtınalarda kaybettik biz birbirimizi...
bir fırtına tuttu seni..
bir fırtınaysa kopardı aldı beni yanından...
uzaklaştırdı bizi birbirimizden...
ıssız bir adaya düştü gönlüm...
her gece yıldızlar arasında gözlerini aradı...
her gece çalılıklar arasından sesine hasret kaldı...
her gece aya bakıp yüzüne dokunmanın ilk heyecanını yaşadı...
tekrar tekrar hatırladı seni ve kaybetmedi umudunu..
ta ki zaman geçmek bilmeyene kadar...
akreple yelkovanla düşman oldu...
savaştı...
zaman geçmek bilmedi...
kırdı şimdi herşeyi..
ne akrep ne yelkovan kaldı artık...
ne zaman önemli ne de hayat benim için artık..
kağıttan küçük bir sandal yaptım...
koydum tüm umutlarımı içine...
saldım açık denizlere...
artık ne sen varsın içimde...
ne de umutlarım benimle birlikte...
tek başımayım şimdi bu koskaca yerde...
artık ne sen benimlesin yanımda...
ne de ben bendeyim sen olmadıktan sonra...

Oktay Yalçın

Gel Benimle

Haydi gel benimle,
Uzat ellerini korkmadan,
Sarıl boynuma sıkıca,
Farzet yaşanmadı aramızda hiçbir dava,
İlk günkü gibi bak gözlerime uzunca...
Bugün bırak bizim olsun,
Düşünmeyelim hiçbir şeyi,
Olmadığımız kadar bencil olalım hayatımızda ilk defa,
Oturalım bir banka,
Kız Kulesi'ne karşı,
Mutlu anılarımıza götürsün bizi Güneş'in batışı,
Martı sesleri olsun kulağımızda sessiz çığlıklar yerine,
Ellerin olsun elimde imkansızlıklar yerine,
Sen ol yanımda,
Başını koy omzuma,
Kaçırdığımız huzuru yakalayalım adeta,
Hayattan çıkarırcasına acısını,
Gülelim birlikte,
Gülümsemenin hasreti bitsin yüreğimde,
Bir vapura binelim,
Kuşlara yem atalım ellerimizle,
Dalgaları izleyelim korkmadan,
Tüm kötü anıları alıp götürsün ardından
Bu defa hayallerimizi geri getirsin rüzgar,
Bize unuttuklarımızı hatırlatsın,
Ve o beni dümdüz eden saçların,
Bırak olabildiğince havalansın,
Sen gözlerime bak utanmadan,
Bu defa sensizlik değil,
Sen yaşart gözlerimi mutluluktan,
Bu defa ağlarken değil,
Gülerken dökülsün yaşlarım yanağımdan,
Sonra okşa yanağımı,
O pamuk ellerinle sil yaşlarımı,
Dibe vurmuşluğun çaresizliğini söküp al yüreğimden,
Sensizliği tutup kolundan at dışarı,
Bu defa sadece senin sesin olsun kulaklarımda,
Güzel sözler söyle bana,
Sıcaklığın kavursun yüreğimi,
Ellerin tutsun umutlarımı,
O güzel gözlerin can versin içimdeki ölü çocuklara,
Bakışların eritsin beni,
Yüzüm kızarsın karşımda,
Anlamsız bir gülümseme kaplasın yüzümü bu defa,
Kuşlara eşlik edeyim havalarda,
Haydi gel benimle,
Unut şimdi tüm gözyaşlarını,
Karanlıklarına ışığın yanında,
Hayallerini çıkar çöpten,
Suskunluklarını haykır dünyaya,
İstanbul'a doymayalım bu defa...

Oktay Yalçın

Giden Hep Sendin

ben hiç gitmedim sen hiç gelmedin,
giden hep sendin,
bense seni bekleyendim.
hayallerimi alıp her gece karşıma,
senin sandalyeni boş bırakıp,
hani belki gelirsin diye,
sabahlara kadar içerdim.
ama sen hiç gelmedin,
bende birgün olsun cesaret edip,
bu masalı terkedip gidemedim!

Oktay Yalçın

Gitme

Gitme,
Sen gidersen uykularım gizlenir hayallerimin ardına,
Uyuyamam.
Gitme,
Düşüncelerimi hapsetme kalbime.
Sen gidersen,
Peşinde mülteci olur bu kalp,
Dayanamam.
Sen gidersen,
Kelimelerim isyana vurur kendini,
Cümlelerimle başa çıkamam,
Ne seni,
Ne de hayatı anlatmaya kalır dermanım,
Tükenirim.
Gitme.
Sen gidersen,
Kalırım olduğum yerde,
Boğazımda düğümlenir her şey,
Tek bir harf çıkartamam dilimden,
Suskunlara gömülür ruhum,
Konuşamam.

Oktay Yalçın

Gitmişsin

Uzun zaman oldu dizelerle buluşmalı,
Belki de duygularım küs şiirlere,
Belki sen gidiyorsun bu defa dönmemek üzere,
Belki de izin kalıyor sadece yüreğimde,
Derken,
Can kırıklarım batıyor ellerime,
Kanamaya başlıyorum,
Sen damlıyorsun gözlerimden,
Bir uğultudur gidiyor kulaklarımda,
Anlıyorum,
Gitmişsin...
Sensizlik,
Çığlık oluyor sessizliğimde,
Şimdi durgun yüreğim,
Fırtınaların esaretinde,
Uykular gelmiyor artık ziyaretime,
Üşüyorum boşluğunda,
Umutlarıma sarılıyorum sımsıkı,
Hayallerimi yakıyorum seninle birlikte,
Anlıyorum,
Gitmişsin...
Odanın ışıkları sönüyor,
Umutlarım yürümeye başlıyor karanlıkta,
Sana takılıp,
Kırılan düşlerimin üzerine kapaklanıyor
Elime batan düşlerimin birinde bir çocuk gülümsüyor,
Sonra beni görünce asıyor suratını,
Ve başını öne eğiyor,
Anlıyorum,
Gitmişsin....
Bir şey acıtıyor kalbimi,
Gözlerim nedensiz dolup boşalıyor,
Bazen bir melodi,
Bazense bir söz götürüyor beni derinlere,
Sensizlik anılarımı da öldürüp,
Umutlarımı kızıla boyuyor,
Ve ben usulca son nefesimle buluşmaya gidiyorum..
Son bir hayal daha kuruyorum giderken,
Cansız bedenimle tanışmadan,
Son kez bakabilseydin gözüme,
Ve saniyeler hediye edebilseydim sana gitmeden,
Merak ediyorum,
Ne söyledin acaba bana?

Oktay Yalçın

Günahsız Bir Ayrılık

ruhum daralıyor,
nefes alamıyorum yine,
mecbur muydun bu kadar severken gitmeye?
sana gelişlerimi gidişinle ödüllendirdin sen yine..
suçlayamaz da oldum seni,
o kadar masumsun ki şimdi,
anlamlandıramıyorum hiçbir şeyi.
Günahı kimseye yüklenemeyecek bir ayrılıktı bu,
Gecelerim düşüncelerimin hapsinde,
Gündüzlerim kurtuluş yerine işkencelerin nezaretinde,
Her gece yeni hayaller asıyorum tavanıma,
Her sabah yeni hayaller geçirip üzerime,
Öyle çıkıyorum evden,
Yolda birileri kesiyor önümü,
Ve ben her gece eve,
Paramparça dönüyorum!
Ağladığımı söylüyorlar ama bilmiyorlar,
Ben gözüme kaçan seni çıkartmaya çalışıyorum.
Düşüncelerimin ayağı kırık o günden beri,
Ve ben her sabah biraz daha ölmeye uyanıyorum.
Seni kaldırmıyor artık bünyem,
Sensizliğe hapsolmuşken,
Düşüncelerimi idam ediyorlar,
İsyana sürülüyor hayallerim,
İntihar eylemlerimde beynim,
Artık ben de tutamıyorum seni,
Sen misin kayıp giden ellerimden,
Yoksa ben miyim ardından eriyip giden!
Gözlerinin aydınlığından yollar çizmek yerine,
Karanlıktan kurtulmaya yollar arar oldum kendime!
Ellerine tutunup tırmanmak varken kalbine,
Boşlukta tutunacak bir dal arar oldum,
Sen gittin ya şimdi,
Ben dönersin belki diye sana yollar çizer oldum,
Ama sen yine de dönme bana geri,
Sensizlikte aşığım ya sana bu kadar,
Varlığında deprem yaratır gönlüm,
Seni de beni de bırakır enkazın derinlerine,
Zaten kırgın dört bir yanım,
Yara bantlarım kıpkırmızı,
Sen dönersen eğer patlar bütün dikişlerim
Yolu açılır ecelin,
Sen de kurtaramazsın beni!

Oktaç Yalçın

Hatırla Beni

sen hep en güzel halimle hatırla beni.
simdi gidiyorum ya.
unut gitsin.
sen hep sana gelişimle hatırla beni.

sen hep en güzel halimle hatırla beni.
korkutmasın seni kanamakta olan ellerim.
kırmızıyı çok severim bilirsin.
sen kırmızı bir gül gibi hatırla beni.

Oktay Yalçın

Hayal de Olsan

hani kimi zaman geliyorsun ya aklıma...
hani kimi zaman gelipte gitmiyorsun ya benden...
hani diyorum hep kalsan benimle...
hayal de olsan bırakmasan beni...
hani kendin gittin ya! ...
hayalini bıraksan bana...
hayaline sarılıp uyusam geceleri...
sabah uyandıgımda yanımda olmuş olsan...
bilmiyorum ama..
keşke giderken böyle baktırmasaydın ardından! ...

Oktay Yalçın

Hayallerime

Sen de mi gidiyorsun sonunda,
Karanlığa hapsedip ruhumu,
Bir el sıcaklığı bile bırakmadan,
Yürüyecek yollarımı hırsıyla yarıp,
Gidiyor musun yani şimdi?
Oysa sen vardın en başından beri,
Seninle büyüttüm ben bu yüreği,
Sırları seninle paylaştım,
Ulaşılmazlarımı seninle yaşadım,
Bir anne şevkatindeydi kolların,
Ve sen beni sıkıca sardın.
Başımı kuytularına yaslardım,
Aklımı,
Fikrimi,
Sana bırakır giderdim.
hiçkırıklarım duyulmasın diye,
kendime garip suratlar çizerdim
sen de gidiyorsun şimdi desene,
ulan çok sevmiştim seni be,
nasıl vazgeçerim ki senden,
sen vardın en zor anlarımda yanımda,
sana döktüm içimi ben umarsızca,
kendimi gerçekler ardına kilitlediğimde bile,
seni buldum en dibimde.
Sessizliğime çığlık oluşların,
Haykırırlarıma suskunlukların...
Sen de yoksan eğer yanımda,
Bende savrulup giderim rüzgarlara,
Sonbahar gönlümde sararır kalırım,
Kurumuş yaprak misali dökülür yanarım,
Şimdi sen de yoksun ya,
Ben arabayla kendimi bir duvara çakarım!
Korkutmasın seni bu sözlerim,
Ben her zaman ki gibi senin yerine de solarım...

Oktay Yalçın

İkili Sevda

- 'Kalbinde benden başkası var mı? ' dedi.
- 'Var' dedim.
- 'Ama kalp iki sevdayı kaldırmaz ' dedi.
- 'Benim kalbim kaldırır ' dedim.
- 'Nasıl? ' dedi.
- 'Yokluğunda rakıyı varlığında seni seviyorum.' dedim

Oktay Yalçın

İlk Adım

Bir şeylerin değişmesini istiyorsan ilk hamleyi sen yapacaksın,
Öyle kendi kendine kararlar alıp takılmayacaksın ruh sınırların içinde,
Hiçbir zaman ilk adımı karşının atmasını beklemeyeceksin,
Mutlu olmayı sen istiyorsan,
Sen atacaksın adımları,
Hatalarının farkına varacaksın önce,
Öyle aptal gibi aynı hatayı tekrarlamayacaksın,
Hatalarına gömülüp hüzün maskesini yerleştirmeyeceksin suratına,
Her hatandan yeni bir yol çizeceksin kendine,
Emin adımlar atacaksın hayata,
Suçlayıcı tavrından çok,
Kendi içinde hesaplaşan bir tavır takınacaksın,
Suçu başkasına yüklemek kolaydır,
Vicdanını rahatlatır insanın,
Lakin hiçbir suç tekil değildir,
Vardır sende de yanılığlar,
Kabul edeceksin.
Pişmanlık duymayacaksın yaptıklarından,
Pişmanlık insanın ruhu yer bitirir,
Günden güne eritir.
Bundan sonra ne yapmalısın ona bakacaksın.
İlk adımı atacaksın,
Sonra akışına bırakacaksın,
Bu ister sevgili olsun,
İster hayat,
İster sevdiklerin olsun,
Fark etmez,
Karşıdaki gelmiyorsa bir adım,
İkinci adımı atmayı düşünmeyeceksin bile!
İlk adım asalettir,
İkinci adım salaklık,
İki adım arasındaki ince çizgi de budur!
O vakit silme vaktidir,
Sileceksin,
Dönüşü olmayacak yola gireceksin işte,
Etmeyeceksin sildiklerinden nefrette,
Onlar sayesinde bu kadar büyüyorsun elbette.
Hataların, geçmişin utandırmayacak seni asla,
Onlar sayesinde bu kadar revaçtasın yarışta!

Oktay Yalçın

İntihar

çıkıp arabayla son sürat şarampole yuvarlanasım var!
dertlerimi takla atan arabanın altında bırakıp ruhumu uzaklara sürüklemek belki de en iyisi,
sen bilmiyorsun belki,
varlığına bu kadar ihtiyacım varken yokluğun intihardan öteye gitmez bende!

Oktay Yalçın

Keşkeler

bazen bakışlar kalır sadece gidenin ardından,
söylemek istediğin çok şey olur ama,
kilitlenir boğazında kelimeler.
anılar canlanır zihninde,
keşkeler çoğalır ömründe! ...
keşke dersin,
her keşke yeni bir anıyı canlandırır.
uykuların kaçır sende,
hayallerin arkasına saklanır.
gerçekler çoktan terk etmiştir seni,
düşüncelerin kalbine tutsak,
kalbin demir parmaklıklardan tuzak,
sen kendi içinde kaçak olursun!
Ne kadar kaçarsan kaç,
Gözünde hep aynı manzara,
Aklında hep aynı resim,
Elinde hep bu kırık kalbin!
Nereye gidersin git,
Tüm şehirler aynı artık sana!
Sen farkında olmasan da gitmişindir aslında gidenle...
Kaldığını sanırsın aynı yerde...
Ama yanılırsın...
Senden bir şey kalmamıştır...
O kalmıştır senin kalbinde! ...
Duyguların,
Düşüncelerin,
Hayallerin,
Umutların,
Hepsi tek kalemde dağılmıştır artık.
Bundan sonra 'O' gelse de toparlayamaz seni,
Çünkü senden kopan kopmuştur,
Yapıştırırsan da gönül kırıklıklarını,
Olmaz inan eskisi gibi!

Oktay Yalçın

Kırıldıkça Keskinleşiyorum

Bu kadar mı?
Bitti mi dersin burada her şey?
Yok mu devamı?
Hayal miydi onca şey?
Yetmiyor sözcükler...
Boğazımda düğüm leniyor adeta kelimeler...
Kimsesiz kaldığımı hissediyorum...
Sensiz...
Ve çaresiz...
Karanlık bir sokak ortasında yürüyorum sessiz...
Ardıma bile bakmadan uzaklaşıyorum benden...
İçimde benden de öte kalan senle karanlığa saplanıyorum...
Her başlangıçta noktayla sonlanıyorum...
Kırılıyorum...
Toplayamıyorum kırıntılarımı yerden...
Kırıldıkça daha da keskinleşiyorum!
Korkuyorum artık kendimden...
Gökyüzünde kayboluyorum bazen...
yıldızlarla arkadaş olmaya çalışıyorum...
her yıldızda gözlerini görüyorum...
bakmaya doyamadığım gözlerinden şimdi kurtulmak istiyorum...

Oktay Yalçın

Kıssadan Hisse

Altından kalkamayacağımı sandığım herşeyin üstesinden geldim bugüne kadar,
başımı dik tutacak davranışların peşinden koştum hep,
yeri geldi artisliğin kralını yaptım yeri geldi sustum kendime ders aldım!
kimseye tepeden bakmadım,
bazıları tepeden baktığımı sandılar ama farkında değillerdi
aşağıda aşağılık olan kendileriydi!

Oktay Yalçın

Labirent Misali

kelimeler seçemiyorum artık seni anlatmaya...
nasıl etsem,nereye gitsem bilemiyorum...
çıkışı olmayan bir labirentteyim adeta...
nereye dönsem aynı yol,aynı çıkmaz...
ve her çıkmazın sonunda sen...
bunaldım artık...
kurtaramıyorum kendimi bu cehennemdeN...
her hücrem ayrı ayrı yaşıyor seni...
bu beden benim olmaktan çıktı artık...
uzatılan elleri bile farkedemiyorum yanımdan...
GÜVENİMİ GÖMDÜM HAYATA DAİR İNAN...!

Oktay Yalçın

Nefretlik Aşk

bir yer vardı...
bir de şarkı aklımda...
bir sen vardın...
bir de sensizlik ardında...
ben şarkılarla sensizliği yaşamayı tercih ettim,
bir karar vardı ortada,
bir de bitkin bir çocuk ardında,
bir aşk vardı,
bir de vefasızlık,
ben aşkı seçtim,
vefasızlıksa kaldı açıkta,
duygular vardı sana beslenen,
nefretler vardı,
sen nefretini alıp gittin,
bütün duygular bana kaldı...
şimdi her çalan şarkıda gözlerim yaşıyor,
bir yaş vardı gözümde akan,
bir de sen vardın içimde yatan,
şimdi çektiklerimle baş başayım inan,
bir rakı var,
bir de mezeler yanında,
bir de bitkin bir çocuk hepsinin ardında,
bu gece sana içiyorum,
ben aslında her gece seninle yaşıyorum,
ama bu gece şerefine değil,
şerefsizliğine kaldırıyorum kadehi,
hadi çık gel karşıma,
bir kadehte sen al otur şöyle yanı başıma,
o baldamla gözlerinin nasıl ezdiğine birkez daha şahit olayım,
o saçlarına dolayıp hayallerimi boğazlayım yanında,
o başkasını sardığın kolları....
ben sana nasıl anlatıyım ki,
İçimdeki nefretlik aşkı,
Uykularımı böldüm senin için,
Yastığımı ıslak buldum her uyandığımda,
Hayaline kavuştum odamın her yanında,
Resimlerinle avundum,
Şarkılarla boğuldum efkarımda,
Sen gittin ya,
Ben harbe düştüm çıkmaz sokaklarımda,
Sensizlikle savaştım bataklıkta,
Ne vardı olsaydın yanımda,
Anlamıyorum,
Yaptıklarını bilip de senden vazgeçememek,
her yeni güne çizik atıp yeniden başlayabilmek,
her gece yine aynı kabuslara uyanabilmek,
anlamıyorum,
beynim erozyonlara mahkum,
düşüncelerim çoktan dar ağacına,
kalbim sensizliğe müebbet,
çık gel hadi,
gör bu yarattığın eseri,

övün kendinle ilelebet!

Oktay Yalçın

Olmasaydık Böyle

Olmasaydı sonumuz böyle,
Hatırladığında gözyaşları süzülmeseydi yanaklarından,
Küçük bir gülümseme otursaydı gamzelerine.
Gözyaşlarını akıtan değil de,
Bir damla gözyaşına dünyaları yakan olabilseydim,
Gözyaşlarını akıtan değil de,
Senin yanında seninle gözyaşlarını silen olabilseydim.
Gözlerine bakamayan değil de,
O deniz mavisi gözlerinde kaybolan olabilseydim.
Hatıralarındaki biri yerine,
Hayatındaki nefes olabilseydim.
Olamadım ki!
Af dileyemem ki senden...
Hayata dair inancını bu kadar köreltmişken,
Aşka inancını zehir misali dirhem dirhem çökertmişken,
O masum bakışlarını kaybetmene sebep olmuşken,
Karşına çıkıpta af dileyemem ki!
Uzaksın artık bana,
Sığınılmaz limanlarımın hayatımda...
Fırtınalarda kaybolsam da,
Azgın dalgalarda çırpınsam da,
Bu sonu çoktan hakettim ben,
Boğuldum!
Sen inanmayacaksın ama,
Gözyaşlarım da boğuluyorum ben her gece,
Mezelerle dostluk kuruyorum,
Seni anlatıyorum hepsine,
Sen belki bir gün unutacaksın beni..
Hatıralarında bile barındırmayacaksın ama,
Bn sensizliğin azabıyla,
Hr gün biraz daha batacağım,
Pişmanlık batağına!

Oktay Yalçın

Paronayak Sancılar

Hani bazen olur ya,
Kelimeler seçemezsin konuşmaya,
O anlardan birindeyim galiba,
Ama zorluyorum ruhumu,
Ve kelimelere haykırıyorum duygularımı,
Şizofrenik iğneler batırıyorum ruhuma,
Ve anlık mutluluklar enjekte ediyorum hayatıma,
Bazen birkaç küçük gülücük yerleştiriyorum suratıma,
Karışıyorum insanların arasına,
Nefesim kısılırcasına susmak istiyorum aslında,
Hayatı terk edercesine atlamak boşluğa,
Duvara vurarak parçalamak istiyorum kalbimi,
Dalgaların esaretine bırakmak kumdan kalelerimi,
Düşlerimi sökmek bağlılıklarımdan,
Ve son sürat uçuruma yuvarlamak paranoyak sancılarımı,
Hadi varsa cesaretiniz yanıma yaklaşmaya,
Sökün alın içimdeki intihar komandolarını.

Oktay Yalçın

Pişmanlık Maskesi

Pardon
Tanıyamadım?
Yoksa siz?
Durun durun bir saniye...
Siz O'sunuz!
Hatırladım.
Yıllar önce beni bir esir kampına düşürmüştünüz...
hani yüreği aşkta sınıfta kalmış insanlara vurgunların,
hani gözyaşlarıyla kalbindeki yangınları söndürmeye çalışanların,
geceleri gözlerine yorgan diye örtenlerin,
ellerini tırnaklarıyla kanatanların kampı...
hani sevdiklerinin bir gülümsemesine dünyaları verecekken,
o gülümsemenin başkasına satıldığına şahit olanların kampı...
sahi ne oldu da çıktınız tekrar karşıma?
Gülümsemeniz de yok yanınızda...
Neden susuyorsunuz?
Sanırım cümleleri ezberlemeye zamanınız olmadı bu defa...
Şaşkınlığımı mazur görün,
İlk defa hüzün gördüm gözlerinizde,
Alışkın değilim ben sizin bu yüz maskenize,
Hayallerim bile bozuk bağlama düzeninde,
Mesela yabancı gülümsemeler yakıştırıyorum yüzünüze,
Yalancı cümleler ekliyorum dilinize,
Ve sahte bakışlar yerleştiriyorum gözlerinize,
Bağışlayın düzgün hayal kuramadığım için,
Ben hayal dünyamı da verdim bir düzenbazın eline...
Bu gördüğünüz bedenden başka pek bir şey kalmadı aslında bende,
Unuttunuz mu?
Giderken bir bavula koyup geleceğimi,
Götürmüştünüz hani,
Sizi götüren vapurun arkasından bir çift göz bırakmıştım sanki...
Bir de yüreğimi parçalayıp,
Martılara yem yapmıştım ardından,
İşte ben o gün bırakmıştım her şeyi hayattan,
Duygularımı bir dilenciye verip,
Hayır duası almıştım,
O Allah sevdiğine kavuşturursun dediğinde,
Ben o şimdi çoktan başkasının kollarına kavuşmuştur diye ah çekmiştim,
O zamandan beri nerde bir dilenci görsem,
Yüz çeviriyorum hepsinden,
Beni size kavuşturur dilekleri gerçek olur diye istemeden,
Ne zaman sizinle gezdiğimiz bir yere gitsem,
Gözyaşlarımla kalbim elele yürür önümden,
Bense arkalarından bakarım hiçbir şey düşünmeden,
Sahi nerden çıkıp geldiniz karşıma?
Nerden buldunuz bu yüzü bunca zaman sonra,
Durun tahmin edeyim,
Bu da maskelerinizden biri aslında,
Pişmanlık rolündesiniz sanırım bu defa..
Ama üzgünüm,
Aptal aşığı oynayan çocuk yok artık buralarda...

Oktay Yalçın

Senli Sensizlik

Korkulan gerçek oldu Şimdi,
Hayaller başkasının ellerinde,
Sen başka hayallerin peşinde...

Ben inanmazdım biteceğine,
Bir Şey sarardı bedenimi,
Gözlerimi koynunda açardım yine,
Büyük dalgalar hırpalardı sana olan aşkıımı,
Buz gibi taşın üstünde yatırırdım ben sevdami,
Yıldırmazdı beni soğukluğun feryadı,
Çünkü gözlerin akmak akmak yakardı canımı,

Sen yağmur olup yağardın bazen gecelerime,
Gözlerim eşlik ederdi yüzümü ıslatan yağmur tanelerine,
Ellerim ırpınırdı yüzümde,
Derken gözlerin belirirdi karşımda yine,
Aptal bir gülümseme kaplardı suratımı,
Gerçekmişsin gibi duygular sarardı dört bir yanımı,
Ben başımı omzuna koyardım yine,
Ellerim silerdi gözyaşımı...

Son sözün çok koymamıştı aslında bana,
'Başkasını Seviyorum' dediğinde kalmıştım beklide öylece,
Ama alışkıındım ben,
'Şu bardağı uzatır mısın?' dercesine ağır cümlelerine.

Oktay Yalđın

Sensizliğe İlk Adım

bugün sensizliğe adım attığım gün...
her ne kadar baksamda ardıma...
beklesem de elini uzatmanı..
'GİTME' diyen sesini duymak istesem de...
gidiyorum...
umutlarımı dağıttım dört bir yana...
hepsi şimdi başka yollarda...
sensizlikten tutmayan ellerimde,
bir bavulum var şimdi,
onun içinde ise senden kalama can kırıklarım!
ben yokum artık sevgili..
artık sil baştan başlamak istiyorum hayatıma...
ama biliyorum...
ben ne kadar silersem siliyim...
ya defter yırtılacak bir anda,
ya da cümlelerin izi kalacak bir kenarda...
ama ben yine de
HERŞEYE RAĞMEN GİDİYORUM!
ve sana sadece giderken akıttığım gözyaşlarımı bırakıyorum...

Oktay Yalçın

Sensizlikteki Mutluluk

sensizliği o kadar seviyorum ki,
senleyken bu kadar mutlu olmamıştım,
şimdi tüm şarkılar seni anlatıyor,
tüm manzaralarımnda sen varsın,
tüm yıldızlarda gözlerin var,
hayallerim senli,
rüyalarım senli,
içtiğim alkoller senli,
konuştuğum muhabbetler senli,
anlattığım tüm hikayeler senli,
sen benimleyken ben senle bu kadar birlikte olamamıştım!
Üstelik sensizlik o kadar güzel ki,
zlemini kurduğum hallerini,
zerine çekinmeden giydirebiliyorum.
sanırım şimdi daha iyi anlıyorum,
siz kızların barbie bebekleri neden bu kadar sevdiğini...
sensizliği seviyorum,
çünkü sensizlik kelimesi bile senle başlıyor!

Oktay Yalçın

Seviyordum seni

Taksim meydanında sessizliğe hüküm giymekti seni sevmek,
Eminönü'nde oltalara yem etmekti kalbimi,
Bu ilk sevişim değildi elbet seni,
Sessizliği ve yalnızlığı sevdiğim her an seviyordum seni.

Oktay Yalçın

Sevmekten Korkmadım Hiç

ben hayatta sevmekten korkmadım hiç
her seferinde kanasa da dizlerim
düştüğüm yerden kalkmasını bildim!
dikildim yine karşısına sevdanın,
ben bırakmadım hayallerimi hiç,
sevda dalgaları kumun üstündeki yazılar misali silse de,
bıkmadan,
usanmadan,
yeni hayaller kurdum hep!
sevda sulamasa da umutlarımı,
solmaya bıraksa da,
ben umutlarımı tüketmedim hiç!
sevdaya inat,
her yeni gün bir umut yeşerttim kalbimde,
bırakmadım ellerini hiç!
ben,
ben sevdadan korkmadım!
o beni sinsi oyunlarla halt ettiğini sansa da,
her seferinde dikildim karşısına
yılmadım!
o hep başka suretlerde çıktı karşıma,
ama ben hiç aldanmadım!
nasıl aldanabilirdim ki?
kendime ihanet etsem,
her gece döktüğüm gözyaşlarıma nasıl hesap verirdim ki?
gözyaşlarıma nasıl ihanet edebilirdim ki?
bu sevdayı sadece ben yaşamadım,
bu savaş sadece benim değil,
bu savaş kalbimin savaşı,
bu savaş gözyaşlarımin savaşı,
bu savaş sensiz gecelerimin savaşı!
ve bu zafer bu diriliş yalnız benim değil,
gözyaşlarımin, sensiz gecelerimin, haykırışlarımin da zaferi! ! !

Oktay Yalçın

Son Veda

Bir trafik kazası sonucu ölmek.Pardon kaza oldu.Ünlü tiyatro sanatçısı Onur Bayraktar'a ait bu sözler...Ölümü ne kadar düşündük acaba? Yazıma bu sözlerle başladım,çünkü bir gün bende muhtemelen böyle bir sözle veda edeceğim bu dünyaya...sevdiklerime...beni sevenlere...

Kara haberim çabuk yayılacak etrafa...belki bir telefonda belki de günümüzü harcadığımız facebook sayfalarından duyacaksınız bir kazaya kurban gittiğimi...sonra duvarıma yazacaksınız Allah rahmet eylesin,çok severdik diye(!) Peki ya gerçekten sever miydiniz beni?

Bir soğukluk kaplıyor bedenimi,
Gözlerimi açıyorum,
Fakat kurtulamıyorum karanlıktan.
Hani böyle nefes almaya çalışıyorum da,
Bir şey sıkıyor boğazımı,
Tıkanıyorum.
Haykırışlarım sessiz kalıyor...
Gözlerimi açmaya çalışıyorum,
Ama olmuyor,
Göz kapaklarımı sıkıyorlar,
Elimi götürüyorum,
Buz kesmiş badem tanesine değiyor parmaklarım,
Anlamlandıramıyorum,
Sonra bir haykırıştır kopuyor,
Annemin çığlıkları yankılanıyor her yerde,
Yanına gidiyorum,
Ama duyuramıyorum sesimi,
Teselli edemiyorum,
Ne olduğunu anlayamıyorum,
Biri yatıyor salonun ortasında,
Öyle boylu boyunca,
Üzerinde beyaz bir örtü...
Annem başında,
Gözyaşları sel olmuş akıyor,
Merak ediyorum,
Kaldırıyorum hafifçe örtüyü...

....

Ama

....ama

Bu benim(!)

Karıncalar istila ediyor sanki bedenimi,
Gözlerimin önüne siyah perdeler iniyor,
Beynim soru işaretlerinde boğuluyor,
Büyük bir sarsıntıyla sallıyorum annemi,
Buradayım diyorum,
Ölmedim diyorum,
Duyuramıyorum,
Çığlıkların sessizliğine gömülüyorum,
Sonra siyah cübbeli giriyor kapıdan,
Bir tabuta koyuyorlar bedenimi,
Kilitleniyorum,
İzlemekten başka bir şey yapamıyorum,

Sanırım ben artık gidiyorum,
Caminin avlusunda,
Musalla taşında bir beden,
Sesini kimselere duyuramayan bir ben,
Benim başımda bir kefen...
Bak şu köşede yığılıp kalan babam,
Oysa onu hiç böyle görmemiştim bunca zaman,
O hep benim kahramanımdı,
İdolümdü,
Güçsüzlük yakışmazdı ona,
Hep dik durdu milletin karşısında,
Şimdi yitip giden evladına bu haykırış,
Dizlerinin bağını çözen bu acı terk ediş,
Annem desen,
Gelmiş sanki benimle,
Ben,
Hiç bu kadar boş bakarken görmemiştim onu,
Bu kadar boş,
Ve bu kadar yaşlı,
Gözbebekleri boğulmuş sanki o yaşların içinde,
O en zor anlarımda beni güldürmeye çalışan gözleri,
Benim yanımda olan gözleri,
Şimdi benim yüzümden ne hallerde,
Ulan değer miydi bunca acıya be!
Dostlarım her zaman ki gibi yanımda yine,
Alışkınım aslında ben onların bu hallerine,
Az mı içtik giden sevgililerin ardından gecelerce,
Az mı ağladık çalan şarkıların eşliğinde,
Az sığındık birbirimize çıkmaza girdiğimizde,
Ama ben,
Bu sefer çıkmazdan kurtarmak yerine,
Çıkmaza soktum onları kendi ellerimle,
Nasıl vereceksin bunun hesabını söylesene....
Ya sevgilim,
Bir damla gözyaşına dünyaları yakardım,
Başını göğsüme koyup saçlarını okşardım,
Sımsıkı kollarıma sarardım,
Karanlıklarına güneş gibi doğardım,
Ben onun bir gülümsemesine kalbime kanat takıp uçurumlardan salardım,
Şimdi gözyaşlarını silemeyeceğim kadar uzakta ellerim,
Beni affet,
Güzel bir gelecek veremediğim için affet beni,
Seni terkettiğim için,
Sözümde durmadığım için affet,
Yaşamak varken delice,
Ölüme koştuğum için affet beni,
Sen yerine kefene sarıldığım için,
Sıcacık dokunuşuna,
Toprağın buz gibi ellerini tercih ettiğim için affet...
Kardeşim,
Her zaman ki gibi başın diksin yine,
Ulan az mı kafa tuttun bana milletin içinde,

Ama herkese karşı savunurdun sen beni yine,
Babama kafa tutmuştun hatırlıyorum bir keresinde,
Sen de affet beni,
Bırakıp gittiğim için seni,
Bu kadar yükün ağırlığına kurban ettiğim için,
Affet beni,
Annemle babam sana emanet...
Şimdi...
Sonsuza dek veda vakti,
Son kez hissedin ağırlığımı,
Ve bırakıp gidin beni toprağa,
Ne zaman sıkılırsanız bu kâhpe dünyada,
Ağırlayacak yerim olmasa da yanımda,
Gelin sabaha kadar dertleşelim burada...

Oktay Yalçın

Şimdi Ne Yapmalı

birileri iyi olsun istedim ben hep,
incinmesin diye uğraştım,
ben hep kimse kırılmasın diye uğraştım!
neden anne?
onlar neden kırıyorlar beni düşünmeden?
herkes bu kadar mı bencil?
ben onlar için bişey yaptıkça,
onlar beni kör kuyuya atmaya kalkıyorlar,
altımdaki halıyı kaydırmanın hesabını yapıyorlar,
sinsi sinsi yaklaşıp şeytanca planlar yapıyorlar!
ne garip değil mi anne?
iyilik yaptıklarımın hançeri sırtımda tek tek,
uçurum kenarından çektikçe ben onları,
onlar beni aşağıya ittiler anne!
peki bunlar bilmiyorlar mı anne,
ben bunların altındaki halıyı çekmeye uğraşmam,
istesem direkt çekerim,
peki bunlar bilmiyorlar mı anne,
ben onları uçurumdan atmaya uğraşmam,
üflesem düşerler,
peki bunlar bilmiyorlar mı anne,
şeytanca yaptıkları planların başrolüne koyarım onları,
sonra bir figüran misali geçer giderim yanlarından!
şimdi ne yapmalıyım anne?
aynı ben olarak devam mı etmeliyim,
yoksa...

Oktay Yalçın

Terk-i Diyar

Yolun sonuna geldim artık..
Gidiyorum işte bak!
Seni senle,
Kendimi ise...
kuytu bir köşede imkansızlıklarla bırakıp gidiyorum bu şehirden!
ne yaptıysam olmadı,
durgun dalgalarda boğuldum sende!
artık yokum kürek çektiğin denizlerde,
ne sesimi duyacaksın bundan sonra,
ne gözlerin gözlerime degecek,
ne de kaçırmak zorunda kalacaksın kendini benden...
nasılsa dokunamadım sana,
okşayamadım saçlarını sevgimle,
nasılsa bakamadım gözlerine korkmadan,
bırakamadım asla kendimi sana...
nasılsa o kalp çarpmadı benim için TEK BİR DEFA!
oysa şimdi vazgeçerek kendimden,
ve senden de geçerek terk ediyorum bu şehri...
belki ilk defa içini kemirecek yokluğum,
ve sessizliğim ilk defa acıtacak seni...
sitemlerin belki de ilk defa suskun olacak...
belki de ilk defa düşüneceksin uzun uzun beni...
gönlünün bir kenarı kırık...
buruk bir şekilde düşeceksin ardıma,
terkedilebileceğini anlayacaksın belki de bu defa...
her seveninin bir gün gidebileceğini anlayacaksın...!
sanma ki sana dönmek var aklımda!
gözyaşlarımı akıtsam da her gece yanağımdan...
her sevgili gördüğümde acısa da bir yanım,
söküp atamasam da seni gönlümden,
aklımdan çıkmasa da her gece hayalin...
unutamasam da seni...
çıkardım hayatımdan,
dönme artık geri ...
belki de senden sonra yola gelir bu gönlüm,
durulur belki de isyankar görünümüm,
belki de sensizlikle çürüyerek yok olur dünüm...

Oktay Yalçın

Yalnızlık

yalnızlığını kendi içinde paylaşacaksın,
en kötüye alışkanlığın olacak ki,
çocuk gibi sızlanmayacaksın öyle,
güçsüzleşmeyeceksin,
koymayacak sana kahpe yüreklerin vedası....

Oktay Yalçın

Yanılığı

bazen unutamayacağım sanıyorum ya seni,
yanılıyorum aslında her zaman ki gibi!
gün gelecek hatırlamayacağım beni dümdüz eden gözlerini,
hani yolda görsem,
dönüp bakmayacağım suratına,
sen bir bakış beklerken benden yana yana.

Oktay Yalçın